

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 45 • Seria II • Nr. 691 • Miercuri 22 martie 1961 • 8 pagini — 15 bani

LUCRĂRILE SESIUNII MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși deputați.

Sînt incredințați că voi fi în asentimentul tuturor membrilor Consiliului de Stat, exprimîndu-vă mulțumirile noastre pentru înalta cinștire și încredere ce ne-a fost acordată. Asigur Marea Adunare Națională că împreună cu ceilalți membri ai organului colectiv din care fac parte — Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine — nu-mi voi precupeți eforturile și energia spre a îndeplini sarcinile de mare răspundere ce ne revin. (Aplauze îndelungate).

Marea Adunare Națională, în actuala ei compoziție, întru-chipează indestructibilă unitate politico-morală a poporului nostru, care și-a manifestat cu entuziasm, în alegerile de la 5 martie, atașamentul față de regimul democrat-popular, adeziunea sa totală față de politica internă și externă a statului, voința și hotărîrea de a obține noi victorii în construirea socialismului.

Vă sînt bine cunoscute, tovarășii deputați, istoricele hotărîri ale celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, cu privire la planul șesenal de dezvoltare a economiei naționale, la programul de perspectivă, la liniile directoare ale întregii politici a statului nostru. Aceste hotărîri au fost aduse la cunoștința tuturor oamenilor muncii și dezbătute cu însuflețire de masele cele mai largi. Ele au devenit programul de luptă al întregului popor pentru sporirea în ritm furtunos a puterii economice a țării, creșterea continuă a industriei, dezvoltarea multilaterală a agriculturii socialiste, înflorirea culturii, făurirea belșugului de bunuri materiale și ridicarea bunăstării tuturor celor ce muncesc.

Sub conducerea inercatului nostru partid, care desfășoară o muncă uriașă de organizare a maselor muncitoare, mobilizîndu-le și însuflețindu-le în luptă, muncitorii, țaranii, oamenii de cultură muncesc cu înflăcărare patriotică, cu perseverență și eroism pentru a da viață mărețului program elaborat de partid, creînd

condițiile îndeplinirii și chiar depășirii prevederilor lui.

O expresie a avîntului și entuziasmului de care sînt animați oamenii muncii este marea amploare pe care a luat-o întrecerea socialistă în cinstea glorioasei aniversări — 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. Zi de zi noi colective ale uzinelor și fabricilor noastre, ale minelor și șantiereelor, ale unităților socialiste din agricultură și instituțiilor, răspund chemării partidului, desfășurînd pe un front tot mai larg întrecerea socialistă, care a devenit o mișcare a întregului popor. Dezbătînd cu seriozitate și simț de răspundere angajamentele pe care le iau, oamenii muncii dau dovadă de inepuizabilă inițiativă și de un profund interes pentru punerea în valoare a bogatelor rezerve ale economiei naționale, pentru creșterea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, deplina folosire a mașinilor și utilajelor, cheltuirea cu spirit gospodăresc a mijloacelor financiare.

În opera de construcție socialistă, sarcini de mare însemnătate revin statului democrat-popular, organelor sale centrale și locale. Aceasta impune o permanentă preocupare pentru îmbunătățirea legislației noastre, perfecționarea funcționării organelor de stat, dezvoltarea democrației socialiste, asigurarea participării tot mai largi a maselor populare la conducerea treburilor obștești.

Tovarăși deputați,

Trăim în epoca măreață cînd, datorită raportului de forțe creat în lume, a apărut posibilitatea pe deplin realizabilă de a bara calea războiului. Popoarele lumii sînt conștiente de pericolul unui nemicitor război atomic și vîd din ce în ce mai limpede că singura politică rațională și constituie politica de coexistență pașnică între toate statele fără deosebire de regim social. Sutele de milioane de oameni de pretutindeni măzuiesc din adîncul inimii spre îndepărtarea norilor care în-

tunecă atmosfera internațională. Pacea reprezintă dorința fierbinte a întregii omeniri. Toate statele, toate guvernele sînt chemate să dovedească prin fapte că țin seama de dorința de pace a popoarelor!

Politica externă de pace a Republicii Populare Romine se bucură de aprobarea și sprijinul deplin al poporului nostru, de simpatia cercurilor largi ale opiniei publice internaționale.

Fundamentul politicii externe a statului nostru îl constituie prietenia și alianța de nezdruccinat cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări ale lagărului socialist. În strînsă unire cu țările socialiste frățești, cu toate statele iubitoare de pace, Republica Populară Romină militează pentru desțindere internațională, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase, acționează cu vîgilență pentru zădărnicierea uneltirilor cercurilor imperialiste agresive împotriva păcii.

Credincioasă principiilor coexistenței pașnice, România își va aduce și în viitor contribuția activă la lupta pentru apărarea și consolidarea păcii. Republica Populară Romină va milita cu și mai mare perseverență pentru realizarea propunerilor făcute la Organizația Națiunilor Unite de Uniunea Sovietică cu privire la dezarmarea generală și totală, pentru lichidarea oricăror forme de asuprire colonială și dreptul tuturor popoare-

lor la deplină independență și suveranitate, pentru încheierea tratatului de pace cu Germania și înlăturarea primejdiei militarismului revanșard, în interesul consolidării păcii în Europa. Vom continua acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea colaborării interbalcanice, crearea unei zone denuclearizate și fără arme rachetă în Balcani, extinderea relațiilor politice, economice și culturale cu toate statele.

Bucurîndu-se de marile avantaje ale cooperării și întrajutorării dintre țările lagărului socialist, poporul nostru, prin munca sa pașnică, constructivă, ia parte la întrecerea dintre cele două sisteme — socialist și capitalist, întrecere al cărei rezultat istoricește inevitabil va fi victoria deplină a socialismului. (Aplauze).

Oamenii muncii privesc cu optimism și încredere viitorul. Transformările innoitoare care au schimbat din temelii înfățișarea patriei sînt o mărturie a superiorității orînduirii socialiste, a mării forțe creatoare a celor ce muncesc stăpîni pe soarta lor.

Avem toate condițiile pentru realizarea cu succes a obiectivelor însuflețitoare ce ne stau în față. Masele largi au dobîndit o bogată experiență în opera de construire a socialismului. Întregul popor este mai strîns unit ca oricînd în jurul călăuzei sale — partidul clasei muncitoare, călît în

încercările grele ale luptei pline de abnegație pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, cucerirea puterii de către oamenii muncii, făurirea statului nou democrat-popular, ridicarea economică și culturală a patriei. (Aplauze puternice). Continuînd tradițiile glorioase ale istoriei de patru decenii a partidului, comunistii conduc neabătut masele înaintate, pe calea socialismului și comunismului, unind elanul revoluționar, dinamismul, perspectiva largă cu un realism profund, cu o fundamentare științifică a planurilor pe care le elaborează călăuziți de cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății. Fără să ne lăsăm îmbătați de succese, nutrim o legitimă mindrie pentru ceea ce am realizat prin munca neobosită a muncitorilor, țaranilor, intelectualiilor, a tinerilor și vîrstnicilor, a bărbaților și femeilor.

Permiteți-mi să-mi exprim convingerea nestrămutată că cei 4 ani de legislatură a Marii Adunări Naționale vor marca o nouă etapă în dezvoltarea țării. (Aplauze puternice, prelungite). Înaintea noastră se conturează limpede perspectiva luminoasă a desăvîșirii construirii socialismului, a unui elan și mai mare al forțelor materiale și spirituale ale poporului, a unui viitor de bunăstare și fericire pentru toți cei ce muncesc. (Aplauze furtunoase, îndelung repetate).

Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Zilele acestea a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a examinat problemele legate de prima sesiune a Marii Adunări Naționale în cea de-a patra legislatură și a adoptat hotărîri corespunzătoare.

Plenara a hotărît în unanimitate să propună ca președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Plenara l-a ales pe tovarășul Chivu Stoica în funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a hotărît să propună alegerea tovarășului Ion Gheorghe Maurer în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine.

În legătură cu trecerea tovarășului Janos Fazekas la altă muncă, plenara l-a eliberat din funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine

Președintele Consiliului de Stat : Gheorghe Gheorghiu-Dej
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : Ion Gheorghe Maurer
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : Ștefan Voitec
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : Avram Bunaciu

Membri ai Consiliului de Stat :

Anton Breitenhofer	Grigore Geamănu	Mihail Ralea
Ion Creangă	Martin Isac	Maria Rosetti
Constantin Daicoviciu	Atanase Joja	Ludovic Takacs
Dumitru Diaconescu	Roman Moldovan	Iacob Teclu
		Vasile Vilcu

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine

Președintele Consiliului de Miniștri : Ion Gheorghe Maurer
Prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : Gheorghe Apostol
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : Emil Bodnăraș
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : Petre Borilă
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : Alexandru Bîrlădeanu
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne : Alexandru Drăghici
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : Alexandru Moghioroș
Președintele Comitetului de Stat al Planificării : Gheorghe Gaston Marin
Ministrul Afacerilor Externe : Corneliu Mănescu
Ministrul Forțelor Armate : Leontin Sălăjan
Ministrul Finanțelor : Aurel Vijoli
Ministrul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini : Constantin Tuzu
Ministrul Minelor și Energiei Electrice : Bujor Almășan
Ministrul Industriei Petrolului și Chimiei : Mihail Florescu
Ministrul Economiei Forestiere : Mihai Suder
Ministrul Industriei Ușoare : Alexandru Sencovici
Ministrul Industriei Alimentare : Janos Fazekas
Ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor : Dumitru Simulescu
Ministrul Agriculturii : Ion Cozma
Ministrul Comerțului : Gogu Rădulescu
Ministrul Invățămîntului și Culturii : Ilie Murgulescu
Ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale : Voinea Marinescu
Ministrul Justiției : Ioan Constant Manoliu

Munca cu cartea în raionul SATU-MARE

În cadrul concursului bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste” — biblioteca raională din Satu Mare s-a clasat pe locul I pe regiune. Toate cifrele planificate au fost cu mult depășite. Față de 1959, creșterea la numărul de cititori este de 105,5 la sută, iar la cărți citite de 173 la sută.

Cifrele au un grai deosebit, un grai pe care îl putem desluși în special atunci când ne sînt cunoscute faptele care stau la temelie lor. Și tocmai despre aceste fapte vrem să ne ocupăm mai pe larg, ele reprezentînd nu numai o consemnare într-o dare de seamă, ci grija permanentă și căldura cu care bibliotecarii din raionul Satu Mare, au știut să poarte lumina slovei tipărită pînă în casele sătenilor care de la opaițul de altădată au ajuns azi la becul electric și de la analfabetismul din trecut la studierea cărților agrotehnice.

Cum specificul agricol caracterizează raionul Satu Mare, metodele de muncă ale lucrătorilor bibliotecii raionale și ale bibliotecarilor comunali au fost îndreptate în special în direcția ridicării nivelului cultural și de cunoștințe agrotehnice ale țăranilor colectivști și muncitori. Un accent deosebit a fost pus pe cartea agrotehnică, studierea ei constituind o cheazășie pentru viitoare recolte îmbelșugate.

Pentru a da o îndrumare temeinică bibliotecarilor comunali, biblioteca raională a organizat trimestrial seminarii în cadrul cărora au fost dezbătute teme privind: „Propaganda cărții tehnice și agrotehnice”, „Sarcinile bibliotecarilor în organizarea propagandei cunoștințelor științifice despre viață și societate”, „Munca de informare politică a cititorilor” etc.

Acolo unde era imperios necesar ca și alte teme să fie mai bine aprofundate, s-au ținut lecții speciale, ca de pildă: în comuna Micula s-a vorbit despre „Contribuția bibliotecilor din satele raionului la transformarea socialistă a agriculturii și la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective”, în comuna Viile lecția s-a referit la „Propaganda cărții de popularizare a științei”, iar în comuna Halmeu s-a prezentat o conferință pe tema „Munca cu cartea în sprijinul educației comuniste și patriotice a tineretului”.

O dată cu aceste lecții, în comunele respective au fost organizate schimburi de experiență între bibliotecarii comunali și sătești, urmate de bogate și atrăgătoare manifestări de masă. De mult succes s-a bucurat, de pildă, procesul literar organizat la Halmeu, pe baza romanului „Setea” de Titus Popovici. Cu prilejul acestui proces literar s-a organizat și o interesantă expoziție de cărți. Asemenea expoziții au fost de altfel realizate în majoritatea comunelor, iar o dată cu ele la Halmeu, Odoreu, Carașeu și Ardud au avut loc și seri literare model.

Carașeu și Odoreu. Iată două nume de comune în care munca cu cartea a dat roade deosebite.

Biblioteca din Carașeu, fruntașă pe raion, numără 958 de cititori, dintre care 617 sînt muncitori și țărani colectivști, ei au citit 9.889 de volume. Biblioteca Ileana Bute a acordat o susținută atenție manifestărilor organizate fie la bibliotecă, fie la sediul gospodăriei agricole colective, cit și îndrumării tineretului spre lectură. Astăzi 42 de tineri din comună poartă insigne de „Prieten al cărții”.

La Odoreu munca cu cartea agrotehnică a fost mai cu osebire bine organizată. Biblioteca Ecaterina Ilieș s-a îngrijit, în primul rînd, ca din fondul extrabugetar să-și procure cărțile agrotehnice legate de specificul economic al comunei. În același timp ea a popularizat aceste volume, astfel că numărul cititorilor de cărți agrotehnice a crescut de la 214 la 398, iar al cărților citite de la 373 la 678. Prin popularizarea acestor cărți la cercurile de citit, cu ocazia vizitelor la domiciliu sau la cercurile agrotehnice, a crescut simțitor numărul de cititori, iar țăranii au dobîndit cunoștințe prețioase cu privire la noi metode agrotehnice.

Intrebîndu-i astăzi pe unii colectivști ca Gușă Alexandru, Gaal Iosif, Mureșan Ioan sau Keresteri Maria cum și-au îmbogățit metodele de muncă, ei vor răspunde, fără îndoială, că aceasta se datorește în mare măsură faptului că au citit cu atenție un mare număr de cărți agro și zootehnice.

Dar biblioteca Ecaterina Ilieș nu s-a oprit la popularizarea și colportarea cărților. Ea a organizat consfătuiri cu cititorii, cum a fost, de pildă, cea cu tema „Importanța cultivării porumbului siloz”, unde s-a arătat că creșterea animalelor îl constituie hrănirea lor cu porumb siloz.

Concursul „Biblioteca în slujba construcției socialiste” s-a încheiat. Rezultatele obținute deschid drum larg pentru noi acțiuni, noi inițiative.

Și într-adevăr, bibliotecile din raionul Satu Mare pregătesc în prezent noi și interesante acțiuni în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România, în vederea sprijinirii muncilor agricole de primăvară etc. Este încă o dovadă că bibliotecarii din raionul Satu Mare sînt hotărîți să desfășoare o activitate și mai bogată, la înălțimea sarcinilor trasate de partidul nostru.

LIANA MAXY

Invățătorul Tudor Paraschiv dînd explicații unui grup de colectivști din comuna Căzănești, raionul Slobozia, la exponatele „Origina și evoluția omului”, așezate într-una din sălile căminului cultural.

Din activitatea unui colectiv de conferențieri

În cadrul căminului cultural din comuna Foltești (Galați) funcționează de multă vreme un harnic colectiv de conferențieri. Colectivul condus cu pricepere de către comunistul Nicolae Oancea, numără 9 tovarăși aflați în diferite sectoare de activitate din comună. Printre ei îl găsim pe Jean Slabu, președintele gospodăriei colective locale, îl găsim pe tehnicianul agronom Constantin Buturcă, pe învățătorul Spiru Pascal, tehnicianul veterinar Cazacu Ioan și alții.

Faptul că membrii acestui colectiv au obținut pînă acum rezultate din cele mai bune — rezultate apreciate de toți locuitorii comunei — își are explicația prin aceea că ei muncesc organizat, cu planuri stabilite din timp și axate pe problemele cele mai arzătoare ale locuitorilor, în majoritatea colectivști. Fiecare membru din colectiv știe din timp ce are de făcut, avînd trasate sarcini concrete. Intocmirea planului de conferințe se face de obicei o dată pe săptămîna, ținînd seama și de evenimentele care apar pe parcurs. În funcție de tematica conferințelor stabilite, tovarășii se a-

duță și hotărîsc cine va vorbi despre problema respectivă, avînd în vedere profilul activității de bază al fiecăruia din colectiv.

În felul acesta, tovarășul Spiru Pascal, președintele gospodăriei colective a conferențiat într-o duminică la cămin despre „Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective”, la care au participat peste 300 colectivști. La conferința ținută de directorul căminului cultural Gheorghe Dănilă despre „Previziunea științifică și pronosticurile religiei” au luat parte peste 500 cetățeni. Conferința a fost urmată de un bogat program artistic. S-au mai ținut conferințe legate de viața sateșilor populare, despre știință, despre caracterul profund democratic al regimului democrat-popular și altele.

Dar în atenția colectivului de conferențieri a stat și elaborarea de conferințe pe plan local. Astfel, colectivul a căutat să susțină în permanență problema campaniei agricole de primăvară. Pentru aceasta, tehnicianul agricol împreună cu președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal și a G.A.C. au căzut de acord să se

țină conferințele intitulăte: „Pregătirea atelejelor în condiții cit mai bune”, „Seleționarea semințelor”, „Cultura și producerea legumelor timpurii” și altele. Colectivul de conferențieri a dat o mîină de ajutor și pentru cei ce lucrează în sectorul zootehnic. Colectivștilor din gospodăria colectivă „21 Decembrie 1879” li s-a vorbit despre „Creșterea tineretului animal”, „Hrănirea și îngrijirea vacilor de lapte”, „Prevenirea și combaterea bolilor la bovine și ovine” și altele pe această temă. Conferințele au fost repetate și la căminul cultural.

Trebuie menționat că în cadrul căminului cultural din Foltești munca de popularizare a realizărilor regimului democrat-popular, problemele agricole, culturale și altele au un loc bine precizat. Prin activitatea sa, colectivul a reușit să se facă iubit de masa de țărani muncitori, deoarece întotdeauna problemele susținute prin conferințe sînt de mult folos oamenilor.

ANASTASE
D. ISTRATI
bibliotecar principal
metodist la biblioteca
regională Galați

Folclor MARAMUREȘAN

La noi în gospodărie

Dragu-mi-i locul ăsta —
Pămîntul tot o tarla,
Drag mi-i locul pe la noi
Fără hat și mușuroi,
Fără certuri și nevoi
C-așa mult îmi place mie
La noi în gospodărie
Cu oameni de omenie.

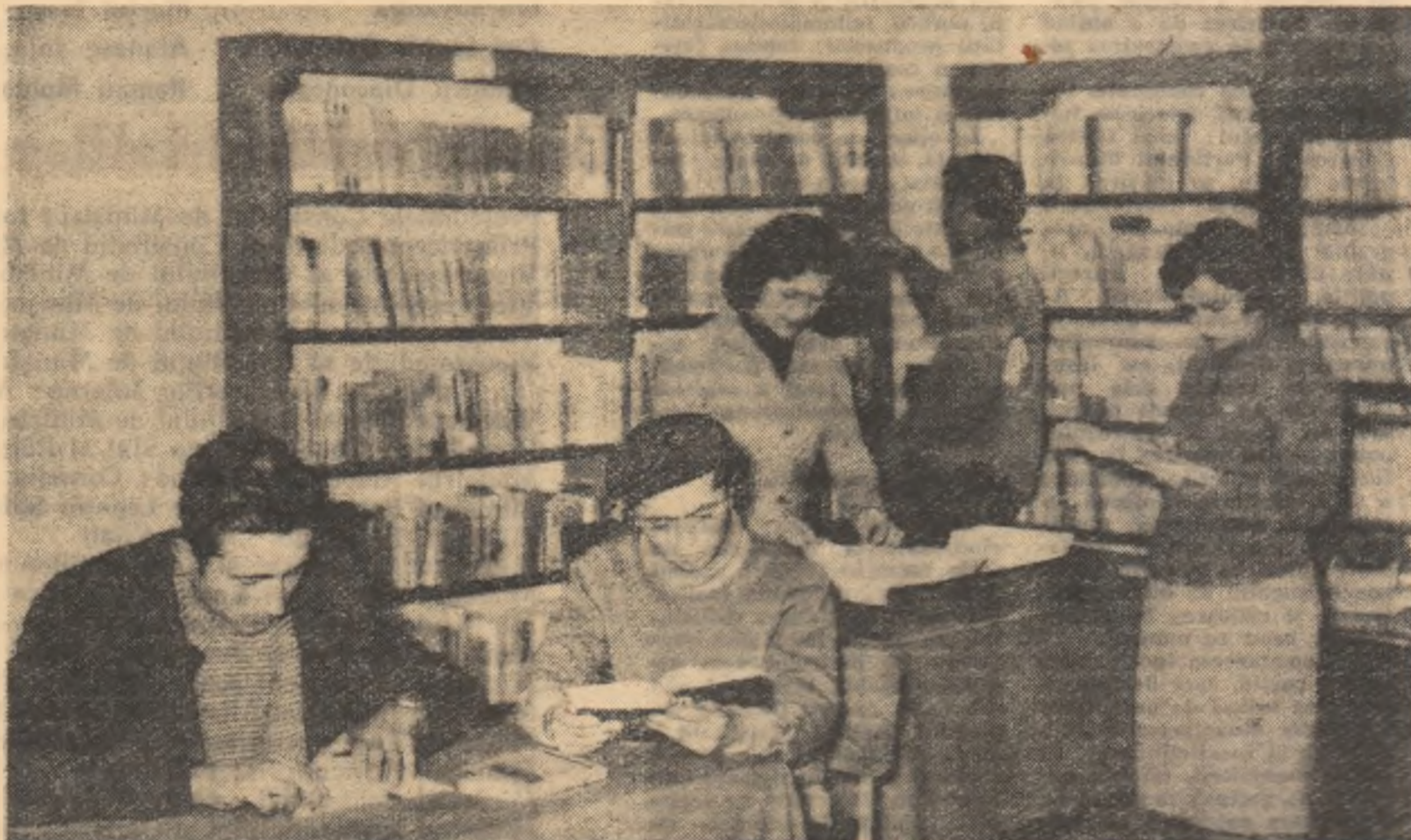
Viață nouă a răsărit

Foale verde mărgărit
Viață nouă-a răsărit
Pentru fostul obidit
Că din Tisa în Gutâi
Răsar noi gospodării,
Pentru cei ce-am fost săraci
Astăzi cresc ciurde de vaci
Și mîncăm tot pită dulce
De cînd țara o conduce
Pe țagaș de trai bogat
Partidul nost' luminat.

La cămin

Dragu-mi-i seara, cînd vin
Oamenii către cămin,
Becurile strălucesc
Și ei cărțile citesc.
Tata-i cu „Scinteia”-n față
Mama c-o revistă-n brață
Și-apoi eu, feciorul lor
Stau și-ascult la difuzor
Ce doine răsar din luncă
Și cine-i fruntaș în muncă.

Culese de ILIE GODJA

Biblioteca căminului cultural din comuna 23 August, orașul Constanța, este vizitată zilnic de numeroși cititori.

Angajamentele COLECTIVISTILOR

Colectivii gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu” din Cuza Vodă, raionul Călărași, au citit cu mult interes Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la principalele criterii ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării partidului, oprindu-se mai mult asupra sarcinilor care le revin în sporirea producției la hectar. Insufleteți de chemarea partidului, colectivii, în frunte cu comunistii, acordă o mare atenție efectuării la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole.

Experiența anului trecut a demonstrat că acolo unde s-au respectat cu strictețe regulile agrotehnice, producția a fost cu mult mai mare. Aceasta le-a întărit convingerea că sînt posibilități ca de pe întreaga suprafață să se recolteze mai mult. O mai mare atenție față de calitatea lucrărilor, respectarea cu strictețe a regulilor agrotehnice, condiționează realizarea angajamentelor luate în lumina Directivei C.C. al P.M.R. Astfel la grâu s-au angajat să obțină o producție mai mare cu 200 kg. față de cea planificată. La porumb s-au angajat să obțină cu 500 kg. boabe mai mult decît prevede planul, iar la sfecla de zahăr producția va spori cu 22.400 kg. la hectar față de cea realizată anul trecut.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la creșterea numărului de animale în gospodăriile colective, constituie un sprijin serios în vederea dezvoltării gospodăriei. Consiliul de conducere a hotărît sporirea numărului de animale planificat pentru anul acesta precum și mărirea producției de lapte, carne și lînă. De la ferma de vaci se va obține o producție în medie de 2.600 litri de lapte pe cap de vacă furajată în loc de 2.300 cît și-au planificat, iar de la ferma de oi colectivității s-au angajat să obțină 2.300 kg. lînă de la fiecare oaică. Gospodăria va livra anul acesta statului, pe bază de contract, 290 tone grâu, 260 tone porumb boabe, 170 tone floarea soarelui, 230 tone

orez, 39 tone carne, 135.000 litri lapte și 2.100 kg. lînă.

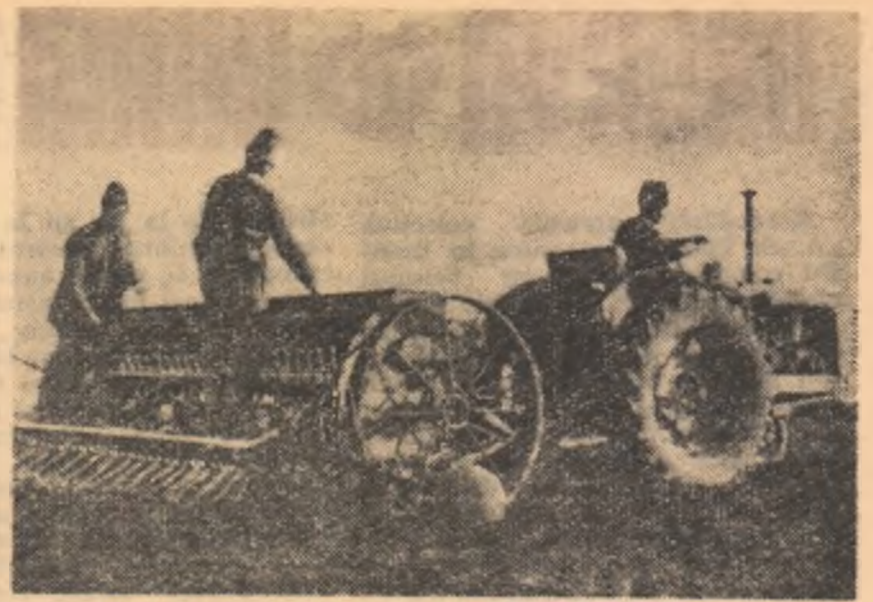
★

Și colectivii din comuna Murgeni, raionul Birlad, s-au angajat să împlinească cea de-a 40-a aniversare a partidului cu noi realizări în muncă.

În prezent ei desfășoară bătălia pentru asigurarea unei recolte bogate în acest an. Folosind din plin capacitatea tractoarelor și mașinilor agricole, au terminat arăturile pe cele 633 hectare, iar pe 270 hectare au însămințat culturile din epoca înflăcărilor, pregătind terenul pentru însămințările culturilor din epoca a doua.

Pentru mărirea producției la hectar, colectivii au împrăștiat pe o suprafață de 82 hectare, 1.640 tone gunoi de grajd, iar la floarea soarelui și porumb și-au propus să facă polenizarea artificială. Calitatea lucrărilor, așa cum se subliniază în Directivele C.C. al P.M.R., va sta în centrul atenției colectivizatorilor, dîndu-se o mare atenție lucrărilor de întreținere a culturilor.

Prin însămințările făcute în timpul optim și printr-o bună întreținere, recoltare și depozitare, colectivii s-au angajat să depășească producția planificată la hectar cu 100—120 kg. De asemenea, colectivii și-au propus mărirea numărului de animale din sectorul zootehnic. Astfel, peste numărul planificat ei vor mai cumpăra 19 vaci cu lapte și 447 oi. Producția planificată de lapte pe cap de vacă furajată se va mări cu 250 litri lapte, iar cantitatea de lînă va fi de 2.300 kg. în loc de 2 kg. planificate și 43 litri lapte în loc de 40 litri planificați. Pentru adăpostirea animalelor se vor construi două grajduri a 50 de capete, două saivane a 500 capete, o puierniță și se vor termina construcțiile începute anul trecut. Toate aceste construcții vor fi ridicate prin folosirea resurselor locale, realizîndu-se astfel o economie de 90.000 lei.

In comuna Bolintinul din Deal, raionul Titu, se însămințează ultimele hectare cu culturi din epoca I.

Să pregătim din timp trecerea animalelor la hrana verde

Baza hrănirii raționale a animalelor — în special a bovinelor, ovinelor și cabalinelor — în perioada de iarnă o formează nutrețul murat, finul și rădăcinile, iar în timpul verii hrana verde. Hrana de iarnă, chiar cînd este formată din nutrețuri insulozate de calitate și finuri bune, este inferioară hranei de vară, care conține nutrețuri verzi de calitate.

Pentru ca trecerea animalelor de la rațiile de iarnă la cele de vară să se facă fără tulburări în hrănire și fără scăderea producției animale, este necesar să se ia o serie de măsuri primăvara de timpuriu.

La trecerea de la regimul de iarnă la hrănirea cu nutrețuri verzi, orice schimbare bruscă are efecte defavorabile. De aceea, în perioada actuală este necesar să se folosească în hrana animalelor cît mai judicios rezervele de nutrețuri insulozate, finurile și rădăcinile existente, pentru a se asigura o hrănire corespunzătoare pînă la apariția nutrețurilor verzi de pe pășune sau din culturi. Cu circa două săptămîni înainte de trecerea la regimul de hrană verde se vor mări în rațiile cantitățile de nutrețuri insulozate sau de rădăcinile, pentru ca animalele să se obișnuiască treptat cu un consum mai mare de nutrețuri suculente. Trecerea propriu-zisă se face apoi în timp de 6—8 zile astfel: rațiile de nutreț murat sau rădăcinile se înlocuiesc treptat cu nutreț verde și paie tocate, reducîndu-se totodată rațiile de fin. O atenție deosebită trebuie acordată animalelor care n-au fost hrănite cu nutrețuri suculente în timpul iernii. În acest caz se începe cu o rație de 5—6 kg. iarbă verde și paie tocate, care se mărește treptat, în așa fel încît în timp de 10—14 zile să se ajungă la rația integrală de nutreț verde. În primele zile rația de fin rămîne neschimbată; reducîndu-se apoi în așa fel încît la sfîrșitul perioadei să fie eliminată cîmpiet din hrană.

Acolo unde există pășuni, se lasă animalele să pască la început 2—3 ore zilnic. Durata de pășunat se mărește treptat, astfel încît după 12—14 zile să ajungă la durata normală, adică 6—8 ore zilnic. În acest timp, din rațiile de hrană primite la grajd se elimină treptat finul și se reduce proporția de suculente. Trebuie avut grijă ca înainte de a le scoate la pășu-

ne, vitele să fie hrănite parțial la grajd, pentru a se reduce lăcomia și a se preveni astfel unele deranjări ale digestiei (diaree, balonări etc.).

La trecerea la hrănirea cu nutrețuri verzi nu trebuie să se uite raportul corect care trebuie să existe între diferitele substanțe hrănitoare din rație. Hrana verde, formată din lucernă, trifoi sau borceașuri constituie un nutreț bogat în proteine de mare valoare. Dacă hrănim animalele numai cu aceste nutrețuri, fără a le combina cu altele, se face risipă nu numai de hrană, dar și de proteine. De aceea, este necesar ca rațiile formate din nutrețuri verzi de leguminoase să fie completate cu alte nutrețuri, care conțin substanțe hidrocarbonate (tăiței de sfeclă de zahăr uscați sau insulozați, paie și coceni tocați, diverse grămîșee etc.). În felul acesta vom asigura o folosire rațională a nutrețurilor, precum și rezerve suficiente de nutrețuri bogate în proteine pentru perioada de iarnă, fie sub formă de nutrețuri murate, fie sub formă de fin.

În vederea trecerii la pășunat, pe lângă măsurile de alimentație amintite este necesar să se facă tăierea unghiilor crescute prea mari în perioada de stabulație, mai ales la bovine, precum și pilirea sau tăierea virfurilor coarnelor la vaci. La ovine trebuie să se tundă lîna de pe părțile inferioare ale membrilor posterioare și de pe coadă, pentru a nu fi murdărită.

În această perioadă, în vederea sporirii și îmbunătățirii calității pășunilor, se pot executa o serie de lucrări cum ar fi curățirea de mărăcini, împrăștierarea mușuroacilor, aplicarea de îngrășăminte etc. Executarea unor astfel de lucrări, absolut necesare pe o mare suprafață de pășuni, va duce la realizarea sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., de a se ajunge la o producție medie de cel puțin 10.000 kg. de iarbă verde la hectar. La g.a.c. Vurpăr din regiunea Brașov, precum și la alte gospodării colective, în urma curățirii pașunilor de tufărișuri și mușuroaie, și reînșămînțării cu ierburi, aplicării de îngrășăminte și a pășunatului rațional pe tarlale, producția de iarbă a crescut de la 4.000—5.000 kg. la 15.000—22.000 kg. masă verde la hectar.

Pășunatul animalelor trebuie să se facă în mod sistematic, pe parcele. Repartiția diferitelor specii și categorii de animale pe pășune trebuie să se facă în funcție de capacitatea de producție și de calitatea pașunilor respective.

Folosirea rațională a nutrețurilor existente în gospodărie, pregătirea animalelor pentru trecerea la hrănirea de vară și asigurarea nutrețurilor verzi necesare constituie condiția principală pentru ca producția animală nu numai să nu scadă în această perioadă, dar chiar să sporească.

Ing. I. D. DINU
Institutul de cercetări zootehnice

CUVÎNTUL MECANIZATORILOR

Tractoarele s-au ivit pe brazde timpuriu, încă înainte de zilele mărșorului. S.M.T. Sihlea, raionul Rm. Sărat, își desfășoară pe cîmp din plin forța. Au început însămințările din epoca I și se lucrează febril.

Anul acesta au sarcini importante. Directivele C.C. al P.M.R. cer tractoriștilor printr-alte să depășească producțiile medii la hectar pe terenurile gospodăriilor colective lucrate de ei. E un obiectiv care îi însuflețește și el va deveni faptă fără doar și poate. Cum?

Aceasta ar fi prima întrebare pe care o adresăm inginerului agronom al S.M.T., Valerian Druță.

Întrebare: Ce aduce nou în munca mecanizatorilor această campanie?

Răspuns: Fiecărei brigăzi de tractoriști îi revine în acest an, ca o sarcină directă, realizarea producției medii la hectar prevăzută în planul gospodăriei colective pe care o de-

servește. Aceasta îi obligă pe tractoriști să aibă față de calitatea lucrării aceeași grijă pe care o au față de cea a propriilor lor mașini. Mai e la mijloc și un factor de ordin moral, ca să spun așa. Toți tractoriștii din brigadă sînt și colectivii în gospodăria pe terenurile căreia lucrează.

Întrebare: Înțelegem din asta că toți colectivii din raza S.M.T.-ului dv. sînt mulțumiți de calitatea lucrărilor.

Răspuns: La gospodăriile agricole colective din comunele Sihlea și Bogza, deservite exemplar de S.M.T., s-au obținut anul trecut, cu tot timpul neprielnic, peste 2.000 kg. grâu la hectar și peste 2.400 kg. porumb boabe. Tractoarele au lucrat în tot acest timp fără întrerupere. Am toate motivele să afirm că și anul acesta va fi la fel. Mecanizatorii au muncit cu răspundere și seriozitate. Sînt printre ei comunaștii care conduc lupta pentru o bună calitate a reparațiilor și lucrărilor: Anghel Moga, Gheorghe Stănescu, mecanicul Petre Dumitru, tractoristul Grigore Chiriac, premiat pe regiune pentru buna calitate a lucrărilor și alții, despre care nu se greșește cînd se spune că sînt pilonii S.M.T.-ului.

Întrebare: În 1961 sînt prevăzute sporuri de recoltă față de anul trecut. Ce contribuție va avea S.M.T.-ul?

La adunarea lărgită de partid în care s-au dezbătut Directivele C.C. al P.M.R. au fost

invitați și președinții gospodăriilor colective pe care le deservim. Președinți ca Vasile Brinzei de la g.a.c. Sihlea și Alex. Budacu de la g.a.c. Coroteni au comunicat adunării că ajutați de S.M.T. vor obține în acest an producții de grâu de peste 2.000 kg/ha și de asemenea sporuri însemnate la celelalte culturi. Factorii principali pe care se vor sprijini sînt: buna pregătire a terenului precum și întreținerea mecanizată a culturilor, lucrare pe care anul trecut au făcut-o manual sau parțial mecanizat. Trebuie spus că în acest an S.M.T. va executa un volum de lucrări mecanizate cu 20 la sută mai mare ca în 1960.

Întrebare: Și, în sfîrșit, care e cuvîntul tractoriștilor?

Răspuns: La adunarea de care aminteam mecanizatorii noștri și-au luat angajamente entuziaste menite să sprijine importante sarcini care ne revin în acest an. Comuniștii Badea Vlad, Stanciu Paul și Lupu Marin, șefi de brigăzi de tractoare și alții, s-au angajat să execute 500 hantri de fiecare tractor convențional, să reducă prețul de cost pe hantru cu 5 lei, să obțină sporuri de producție în terenurile pe care le lucrează.

Majoritatea mecanizatorilor urmîndu-le exemplul și-au spus aci cuvîntul. Răzbate din el hotărîrea fermă de a asigura printr-un nivel calitativ cît mai înalt al lucrărilor, obținerea unui belșug de produse.

BRIGADIERA

Cînd te-am propus, ne-am ațintit privirea
În ochii tăi, așa ca-n alte dăți.
Ți-i umezise-n lacrimi fericirea
Și te-ai ferit atunci să ni-i arăți.

Dar ochii tăi ne aminteau — de cîte!
Ai fost și fată-n casă la conac
De-ai slugărit cucoane oțărîte
Să-ți aperi cîntecul traiului sărac.

Pornind apoi la drum cu noi, alături
Osîrdia mereu ți-a fost cu spor

Avem belșug, c-am dat pe veci în lături,
În sat la noi, și ultimul răzor.

Știm, bucuria ce rodește-n tine
Își are seva-n tot ce-am făurit
Ni-i colectiva fagure de-albine
În care bine ai albinărit.

Ca să sporească mierea în prisacă
Și roada-n holda largă cît un cer,
Ți-am dăruit încrederea întreagă
Acum cînd te-am ales brigadier.

GH. SCRIPCĂ

Ingrijitoarea Gîjiulă Ioana de la centrul avicol Minăulești, raionul Drăgănești-Vlașca, este fruntașă în creșterea lotului de găini rasa Susez.

UNDEVA INIMA BĂRĂGANULUI!

Gospodăria agricolă colectivă „A. S. Pușkin” întrerupe în dreptul comunei Bărcănești peisajul cimpiei nesfârșite. Ea își înalță zvelte și durabile construcțiile, acolo unde înainte n-a fost nimic. De doi ani întreaga comună este colectivizată. Uniți prin aceleași interese cei din Bărcănești acționează tot de atunci ca unul singur. Așa au escavat miile de metri cubi de pământ la sistemul de canale care mută apa din albia Ialomiței pe culturile lor de sfeclă și porumb. De unde se poate vedea că irigațiile constituie aici una din problemele cheie.

Clima e îndeobște aridă. La fel de adevărat este însă faptul că hotărârea oamenilor de a corija această infirmitate a naturii pare a fi aici de neclintit. Creșterea suprafeței

irigată de la un an la altul apare ca o chestiune de curaj și dârzenie, gândindu-ne că de anevoioasă e dirijarea apei înspre pământurile gospodăriei. Două uriașe motopompe umplu dintru început bazinul de alimentare așezat la o oarecare depărtare de gospodărie, de unde alt grup de pompare dispersează apa pe cele 180 ha. de sfeclă, pe culturile de orez și porumb. Alte 50 de hectare aflate la capătul acestui releu sînt irigate cu apa de evacuare.

E necesară și utilă irigarea culturilor? Mai încapă vorbă? Lucrarea cere eforturi, dar ele sînt plătite cu vîrf și îndesat. Gospodăria colectivă din Bărcănești prezintă acest tabel doveditor, valabil pentru 1960.

Culturi	Neirigat kg. la ha.	Irigat kg. la ha.	Lot demonstrativ îngrășat și irigat
Porumb	1.600	6.500	7.500
Sfeclă de zahăr	20.000	36.000	65.000
Cartofi	12.000	28.000	35.000

În acest an suprafața irigată va ajunge la 300 ha. Se prevăd producții mari la toate culturile amintite mai sus, iar la porumbul siloz 60.000 kg. la hectar. Colectiviștii din Bărcănești vor avea la sfîrșitul anului acesta 403 bovine din care 162 vaci de lapte. De aproape doi ani s-a început, de asemenea, acțiunea de făurire a unui nucleu de vaci brune de stepă, iar la ferma de porci soiul local a fost înlocuit în întregime cu „Landrace”. Mărirea bazei furajere ca și obținerea unei producții sporite la hectar își găsesc în cele de mai sus temeiul.

Invățînd din propria activitate

În iarna aceasta colectiviștii din nouă sate au vizitat G.A.C. „A. S. Pușkin” din Bărcănești. Ei au cercetat aci experiența organizatorică a gospodăriei gazdă, felul în care a ajuns la 4,5 milioane venit, cum și-au dezvoltat averea obștească și cite și mai cite. Gazdele nu s-au sfiit să le dezvăluie și greșelile pe care le-au avut și pentru lichidarea cărora au luptat cu multă nădejde. Relatarea e simplă și deschisă, ca din partea unor oameni care știu ce au de făcut. Iar darul de ospetie pe care-l fac vizitatorilor pare a fi însăși recomandarea prietenească: „Dacă vi se întîmplă la fel, să știți cum să le ocoliți”. S-a putut afla astfel că nu poate fi vorba de recolte bogate dacă nu se folosesc soiuri de calitate. În 1960 producția de grâu a fost sub așteptări. G.A.S. Bărcănești care se află cu ogoarele la... 6 metri depărtare de gospodăria colectivă, a scos cu

800 kg. grâu mai mult la hectar. De altfel loturile demonstrative de grâu ale gospodăriei colective (ale căror rezultate vor fi generalizate în acest an), au oferit „De tăcute” cea mai edificatoare explicație. Soiul „301” — 2.474 kg. la hectar; „Triumf” — 2.433 kg.; „Uicita” — 2.380 kg. Ele au înlocuit din chiar această toamnă soiul local, care își câștigase într-un fel „dreptul de vecime”, dar care s-a arătat necorespunzător condițiilor locale și pretențiilor crescînde ale colectiviștilor.

Promotorii noului

La adunarea lărgită de partid care a dezbătut Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la principalele criterii ale întrecerii socialiste în cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului s-au stabilit căile prin care se pot obține în acest an sporuri de producție. A fost analizată pe larg posibilitatea de a se aplica și răspîndi metoda acordului individual. Ea nu-i necunoscută celor din Bărcănești. Încă de anul trecut se hotărîse aplicarea ei. Cîțiva s-au opus. Poate că erau printre ei și din cei obișnuiți cu treabă de mintuală. Or, se știe că în baza acordului individual, primești după cît și cum muncești. O singură brigadă l-a aplicat conform indicațiilor. brigada I-a. O singură brigadă, cea condusă de comunistul Constantin Stanciu, a fost strigată în această adunare în fața consiliului și premiată. Ei au obținut cu 22 tone sfeclă mai mult la hectar. Colectiviștii din brigadă au primit 14.000 lei premiu, spre mirarea și poate și spre părerea lor de rău, a celor care anul

trecut spuneau „ba”. În adunare comunistii au susținut din nou cu căldură extinderea metodei. Și cum proba fusese făcută pe loc, și în fața tuturor, întreaga masă de colectiviști a sprijinit-o. Au susținut-o pînă și Constantin Novac sau Nicolae Răducanu care anul trecut o combăteau cu îndrăjire.

Tot așa, mulți colectiviști se opuneau iarovizării, susținînd sus și tare că astfel se strică cartofii. Nu s-au stricat, iar producția a fost cu 8.000 kg mai mare decît se prevăzuse. (Unele tubercule au cîntărit 700 grame). El a trecut azi în cultura mare și se bucură de toate binefacerile agrotehnicii, inclusiv irigarea. „Galbenul timpuriu”, dulce și bogat în amidon va deveni încă din acest an o sursă de venituri. (Se pot obține două recolte pe an, din care rezultă un ciștig net de 40.000 lei la hectar).

Animatorul nr. 1 al extinderii culturii cartofului, ca și al acțiunii de irigație și cel care răspunde în mod organizat de acest lucru din partea consiliului de conducere, e comunistul Ion Gh. Burghilea, de curînd ales deputat în Marea Adunare Națională.

Jaloane pentru activitatea culturală

Viața colectiviștilor e firuș roșu al activității căminului cultural. De altfel directorul căminului, Mircea Mihail, precum și șapte dintre cadrele didactice, sînt membri ai gospodăriei colective (comentariile sînt ca atare de prisos). Chiar acum se alcătuiește noul program de brigadă. Titlul: „Primăvara pe ogoare”. Textierii nu-s de găsit la cămin, ci la sediu sau pe la brigăzi. Tot ce culeg de aici, le hrănește inspirația. Se pot spicui din notările lor date pentru o scurtă monografie a colectivei.

Un punct masiv din program îl constituie problema irigației. Material faptic din abundență. Tot ce e în program, tot ce află în activitatea căminului, servește ideea întăririi economice și organizatorice a gospodăriei. Iar faptul că gospodăria e bogată se răsfrînge printre altele și asupra activității culturale. Din fondul cultural al gospodăriei s-au cumpărat costume pentru echipa de dansuri, material sportiv, televizor și vin acum la rînd instrumentele muzicale pentru o mică orchestră. De unde altundeva ar putea lua căminul cultural jaloane pentru planul său de muncă?

V. TOSO

Muncitorii Ion Marin și Vasile Tăușan la curățatul și sectorului pomicol Vecaș a G.A.S.

Ție-ți cînt partid

Florică mărgărit
Ție-ți cînt partid iubit
Ție-ți cînt și-ți mulțumesc
Drag partid muncitoresc
Tu ne ești părinte bun
Soare pe al nostru drum
Grijuliu cu-ai tăi copii

Ne-ai dat mult
Ne-ai scos din
La zi plină de
Ne conduci cu
Pe-o cale măr
Calea cea mai
De comunisti n

Doină, doină cînt

Frunzuliță, foi de laț,
Doină, doină, cîntec drag
Ne-ai fost soră, ne-ai fost frate
În vremuri întunecate
Cînd luptam pentru dreptate.
În închisori sub grătele,
În zilele cele grele
Doină, mîndră-ne cîntare
Tu ne-ai fost îmbrăbătare.
Azi, din casa inimii,
Doină imn al luminii
Îa-mi cea floare purpurie
Și dă-o cu bucurie
Celui ce ne-a fericit

Partidului mult
Poartă-mi doina
Noul de pe-ntin
Mindrețea furna
Zumzetul uzinel
Semeția sondel
Și foșnetul cod
Tineretea satel
Zîmbetul copiilo

Culese
Cet'ul și
Turda și
raionul F

Din nou PE SCENĂ

Povestire de SILVIU GEORGESCU

De la bibliotecară vestea s-a dus glonț la a lui Țurlui, de la Țurlui a trecut la Trîncu, Trîncu l-a trecut-o veterinarului, veterinarul a trimis-o lung, peste uluci, la alde Vasilescu 2... Vasilescu 2 fugă cu ea la Dimuț... A ajuns în fața porții și... ghinion: i-a luat-o înainte Pică—Pică al lui Petete... Dacă vă spun! Uite-i bicicleta la gard.

Și acum, iacă-tă și vestea — pe scurt: s-a îmbolnăvit Linuța, de-o joacă p-asta... zi-i pe nume, pe Elena, din piesă. Rolul principal, păi?! Și poimîine-i concursul. Cînd și cine să mai învețe rolul?

— Noi, la căminul cultural, știi — zice către Dimuț, Pică al lui Petete (căruia i se spune așa fiindcă taică-su e poștașul satului) — la nevastă-ta, la Frăsina, ne-am gîndit... Cum spunea și tovarășu' învățător Făcăianu, n-avem cînd să mai punem de altcineva să învețe. Ea a mai jucat, știe rolul. O repetiție, două, acolo, și... Las-o și tu măcar acu pentru concurs.

Tăcere Niți un răspuns. Și deodată, Dimuț își aduce aminte că a uitat nu știi ce pe-afară. Își trage scurta, bocancii, și-l lasă pe bietul Pică să-și ia de urît scaunelor și pereților.

Și timpul trece... Acum iarna nici nu știi cînd s-a făcut noaptea... Și bicicleta lui Pică tot acolo, rezemată de poarta lui Dimuț, așteaptă.

Cineva trece pe uliță. Îl vede pe Dimuț fumînd liniștit în ușa grajdului, ca omul ce nu mai are altă treabă. Vede și bicicleta...

Acum vestea o ia frumusețea îndărăt. Dă pe la alde Țurlui, de la Țurlui la veterinar... Acesta o trece pe la cooperativă lui Vasilescu 2... Și tot

așa pînă la colectivă. Aici părerile sînt împărțite: „Dimuț, zic unii, e încăpățînat. N-o să vină. Și nici Pică nu e omul care să-l convingă pe unul ca Dimuț Băiat bun, nimic de zis, Pică, dar... cam sfios, asta e. Prea pe ocolite le zice. În sfîrșit n-are decît să încerce și el. Nu e primul. De azi-vară de cînd s-a însurat Dimuț și n-a mai dat pe la cămin, cîți n-au mai încercat... Afla că acum e altceva: poimîine-i concursul pe raion. Ar trebui luat repede, așa: „Ascultă! Nu vrei să ne ajuți, treaba ta, și nici n-avem nevoie de d-ăstia ca tine. Dar nevastă-ta?... Pe nevastă-ta, adică, de ce n-o lași, a? ...C-o fi, c-o păți... (vorba lui: chestiuni, socoteli)... Că ea, Frăsina, nu vrea...” „Las' că știm noi de ce nu vrea! Ca să ai tu pe cine da vina...”

Tovarășul învățător Făcăianu a fost însă de altă părere. Dumnealui, vezi, care este și instructorul echipei de teatru, știe că un rol cîț ar fi el de mititel și tot e greu să-l înveți de pe o zi pe alta. Or, aici e vorba de rolul principal, de concurs. Și mai știe — și de asta s-a luptat cu cei care n-aveau încredere în Pică — știe că atunci cînd a luat ființă brigada artistică a căminului băiatul ăsta și cu Dimuț s-au înscris primii Săptămîni de-a rîndul au bătut amîndoi ulitele după „talente”. Nu, nu! Hotărîit lucru, dacă nici Petete nu l-o mai dovedi...

★

E o jumătate de oră de cînd așteaptă Petete la Dimuț Celălalt, de afară, șmecher, așteaptă și el. Doar-doar s-o plictisi Pică și-o pleca. Afla doar că tot așteptînd, l-a cam răzbit frigul... Pînă la urmă n-are încotro.

„Las' că te lămuresc eu îndată și pe tine!” — buinește, suflînd în palmele înroșite de ger. Și intră în casă.

Petele tot acolo, cum l-a lăsat. Se uită la niște fotografii.

— Mă, tu să mă cam terți că uitai de tine — l-o ia înainte Dimuț, pășind cu grijă pe covorul apărut de ziare. — Mă luai cu alte treburi, chestiuni, socoteli... ce știi tu? — oftează el și face o mutră să-moi și pietrele cu ea. Bine i-a zis ultima dată, cînd l-au chemat pentru fluterași, Tipu din brigada lui Trîncu: „Tu artist să te fi făcut, mă!” — Că stau și măcă tot uit — își joacă mai departe „amărăciunea” Dimuț — fericire de voi „ăștia tinerii”...

Altădată Petete l-ar întreba — pe ocolite — dar tot l-ar întreba, cum de l-a ajuns așa de repede bătrînețea cînd pînă azi-vară se știau leat amîndoi. Amîndoi întreabarea. Între timp, Dimuț s-a angajat să-i dovedească în scris, negru pe alb, cît e el de tras încoace și încolo de cum vine de la colectivă și pînă seara țîrziu. C-așa e la casă de om însurat, aleargă!... Repară!... Proptește uluca dinspre grădina!... Dă fuga după cumpărături... La moară...

— Cu Frăsînică mea nu te joci! Cînd vine mai țîrziu de la ferma de păsări a colectivei, ce crezi? Dau raport de activitate...

Aici Petete s-ar încumeta să-i spună că lucrurile nu stau chiar așa și că din cite a putut el, cu ochii lui, cumpăni, din cite l-au mai spus și alții, mai mult de jumătate din treburile cu care se laudă Dimuț, tot în seama nevestei-si, a Frăsîniei cad. Dar Dimuț iar l-a luat în ottaturi:

— Că și cu teatrul... cu repetițiile astea „ale voastre” — se tîngue — Crezi că nu i-am spus? Da' vorba ei: cînd? Cînd să le mai faci?... „Lasă — zice — noi ne-am făcut datoria. Să-i mai vedem și pe alții”.

Se oprește și măsoară încoace și-n colo cîțiva pași. Pe Pică iar îl încearcă un gînd: „vorba ei”. Data trecută, cînd a vorbit cu alde Tipu, alta pretindea atunci Dimuț că e vorba nevestei-si, a Frăsîniei: „Nu face, nu-i treabă de om în-

surai, să te sui cu
verse chestiuni, se
săptămîni „vorba
Dimuț a terminat
lu' Petete.

— Ascultă — zic
minte... cînd șovăi
— Ei?...
— Nu ziceai tot
— Ce-a fost, a f
chei.

— Dar ce e acu
porumb ai primit j
ca acum... cînd dc

Activitatea culturală în G.A.C.

Gospodăria agricolă colectivă „Drapelul roșu” din Salonta este o gospodărie bogată și puternică. O gospodărie multimilionară, „de cinci ori milionară” cum spun colectivisții când vine vorba de fondul de bază al gospodăriei, care în 1960 a ajuns la 5.754.418 lei.

Realizările obținute de gospodărie sînt strîns legate de creșterea conștiinței și a orizontului cultural al colectivisților. Colțul roșu al gospodăriei are aproape aceeași vechime ca și gospodăria. De la înființarea lui, a desfășurat o bogată activitate culturală, legată în bună măsură de probleme de producție, de întărirea și consolidarea gospodăriei. La colțul roșu (care are o sală de festivități cu 250 locuri) s-au ținut și se țin conferințe agricole, politice, științifice etc. Tot aici activează o echipă de teatru cu peste 30 de membri, echipă care la cel de-al doilea Festival „I. L. Caragiale” a ajuns pînă la faza interregională. Brigada artistică de agitație, compusă din 12 membri, cu o activitate de mai mulți ani, a prezentat și prezintă programe interesante care oglindesc lupta colectivisților pentru recolte bogate, întărirea și dezvoltarea gospodăriei, combătînd totodată rămășițele mentalității vechi ce mai persistă în conștiința și atitudinea unora. La colțul roșu au funcționat în această iarnă cercuri agricole, zootehnice, pomicole și un cerc de popularizare a științei. La cercul agrotehnic, condus de tovarășul Kertmegi Ștefan, inginerul agronom al gospodăriei, au participat peste o sută de colectivisți. Lecțiile ținute au fost în bună măsură legate de problemele producției agricole ale gospodăriei. Cei 40 de cursanți ai cercului zootehnic, condus de doctorul veterinar Guțu Slavco, au ascultat lecții legate de îngrijirea și hrănirea rațională a animalelor, au învățat multe lucruri despre felul cum se poate mări producția de lapte, despre căile de reducere a prețului de cost. Datorită faptului că aceste lecții erau strîns legate de munca îngrijitorilor de animale, cursanții veneau cu drag la lecțiile cercului. Mulgători ca Cete Ion, Farkas Ladislau, Jambor Mihai și alții erau nelipsiți de la cursuri. Deoarece gospodăria are o livadă de 9,7 ha și o vie de 5,28 ha, la gospodărie s-a organizat anul acesta și un cerc pomicol-viticol condus de profesorul Anderlic Anton.

Munca culturală care se desfășoară la colțul roșu al gospodăriei colective „Drapelul roșu” aduce o contribuție însemnată la dezvoltarea și întărirea gospodăriei. Această contribuție se oglindește și în participarea activă, la muncă a colectivisților. Evidența zilelor-muncă efectuate în anul 1960 arată că un

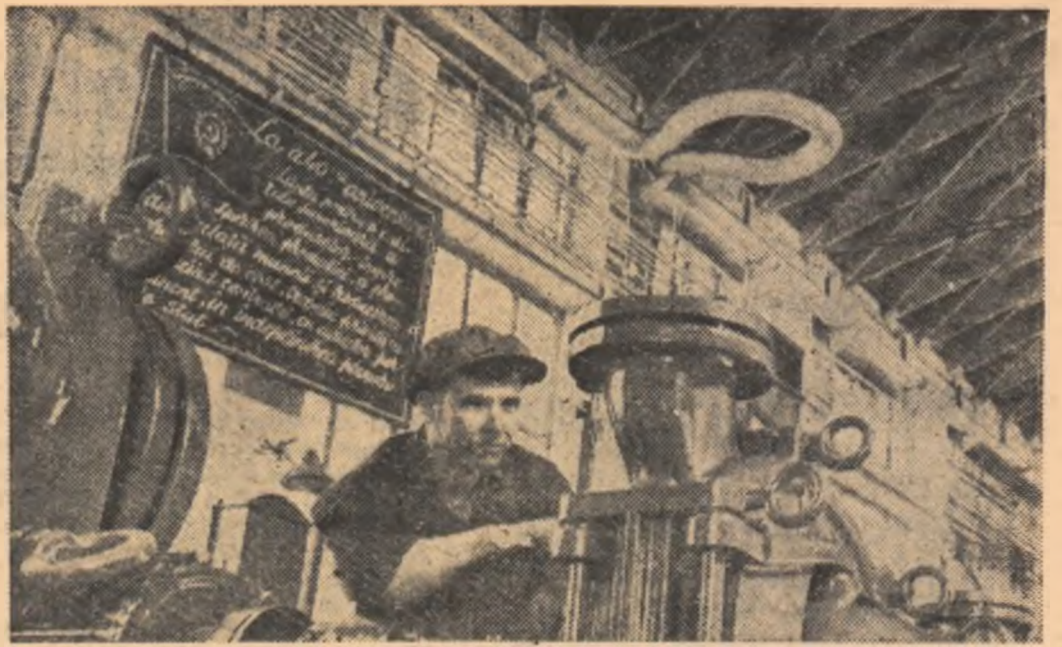
număr de 257 colectivisți au făcut între 201—300 zile-muncă, iar 401 colectivisți au realizat peste 301 zile-muncă.

În rîndurile colectivisților din gospodăriile agricole colective din Salonta s-ar putea desfășura însă o muncă culturală mult mai susținută pentru întărirea și consolidarea gospodăriilor agricole colective. În Salonta există o casă raională de cultură cu o bogată experiență și o activitate frumoasă. La Salonta funcționează și o bibliotecă raională cu un fond bogat de cărți. Oare aceste două instituții culturale care au sarcinile de îndrumare pe tot cuprinsul raionului n-ar putea da un ajutor mai susținut în organizarea și desfășurarea muncii culturale și în gospodăriile colective ale căror sedii se află în imediata apropiere?

Casa raională de cultură din Salonta a ajutat și ajută desfășurarea muncii culturale de la colțul roșu al gospodăriei colective „Drapelul roșu”. Dar ea ar putea da un ajutor și mai eficient. Ar putea să ajute la întocmirea planului de activitate culturală mai strîns legată de sarcinile diferitelor sectoare de producție. Ar putea ajuta organizarea unor seri tematice pe diferite probleme ale gospodăriei, înfîniri între fruntași și ceilalți colectivisți, o propagandă prin conferințe legate de obiectivele planului gospodăriei pe 1961 și de planul de perspectivă 1960—1965. Biblioteca raională ar putea să organizeze mai multe manifestări de masă legate de cartea agrotehnică, concursul „Cine știe, câștigă” pe probleme agricole și de producție ale gospodăriei, și alte asemenea manifestări.

La sfîrșitul lunii februarie, colectivul casei de cultură din Salonta era în toiul pregătirilor unei manifestări interesante. Împreună cu inginerii gospodăriilor agricole colective din Salonta, pregăteau o seară tematică intitulată „Căile consolidării gospodăriilor agricole colective și măsuri în vederea mării producției animale și vegetale în lumina Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului nostru”. La această seară tematică se prevedea ca pe baza realizărilor obținute de gospodăria agricolă colectivă „Drapelul roșu” să se susțină un referat în fața unor ingineri, brigadieri și colectivisți; fruntași, nu numai din gospodăriile agricole din Salonta, ci și din comunele Arpășel și Ghiorac. Aceasta este o inițiativă interesantă și frumoasă. Ea va trebui continuată și îmbinată și cu alte metode de acest fel, pentru a lega și mai mult activitatea culturală de sprijinirea întăririi și consolidării gospodăriilor agricole colective.

I. R.

Lăcătușul Gheorghe Iordan de la Uzinele „Vasile Roaită” din Capitală în cinstea aniversării partidului va da produse de calitate superioară și va depăși planul lunar cu cinci electropompe.

La G.A.S. Roșef, raionul Călărași, pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice se folosește și avionul utilitar.

Aspect al vizitei țăranilor colectivisți din Codlea, regiunea Brașov, la Muzeul de istorie a Partidului.

... în livada

it

ag

Ș de la nr. 1-3

cu... mă rog, di-

...suna acu' trei

...a convins pe al

...tă-primăvară, și

...colectivă?...

...veea Frăsina?

...unde Dimuț fără

...? Numai grîu și

...n. Și te codeai...

...nevastă.

— Stai, mă, să luăm un păhărel — îl invită Dimuț dintr-odată.

Și cît ai socoti dacă face ori nu să rămîi, Dimuț a și umplut paharele.

— Noroc și succes poimline!

Celălalt bea fără nici un chef. Din nou și-a oprit privirea pe șirul de fotografii înfipt „eventual” în rama oglinzii.

— Ce-ar fi să-mi dai mie fotografia de colo?

— Ia-o, mă! Și să îți sînt sănătos!

Pică Petete desprinde poza și o șterge de pral cu dosul mîncii. E o fotografie „la minut” înfățișînd un grup de tineri goi pînă la brîu,

călcînd în picioarele desculțe lutul amestecat cu apă, pe care alte grupuri împrăștiate mai în fund îl fac cărămizi pentru cuptoare. Și-n mijlocul lor, plin de lut, de nu i se văd decît ochii, Dimuț.

— Dar tu unde ești de nu te vezi? — întreabă Dimuț, umplînd la loc paharele.

— Lucram în fund, la cuptoare, cu Aurică.

— Care Aurică?

— Oprină, deputatul. Ce, nu-l știi? Președintele comitetului de cetățeni pentru construcții. N-a fost a lui ideea să facem cărămizi?

— Că bine zici! Cum să nu-l știu? Păi n-am lucrat cu el și la șosea?

— Așa-i... Decît eu — cum să-ți spun — fotografia n-o iau pentru mine — se justifică, în loc de răspuns, Pică. — Ne cere de la București un album cu fotografiile, cu date în legătură cu căminul cel nou.

— I-auzi! Și te pomenești că m-oți pune și pe mine!

— Da' cum?! Dreptul tău. Ce, n-ai muncit? Și la cărămizi, și la astea... cum le zice?... La colțaje... Păcat, mare păcat!... — oștează Petete.

— Ce?

— Zic, păcat! După ce ai muncit atît, măcar n-apucarăți nici tu, nici nevastă-ta, pe scena nouă.

Dimuț își mută nerăbdător greutatea corpului de pe un picior pe altul.

— ...Să vedeți voi, mă, scenă cu ferestre de adevăratele, cu ușă!... Fluierașii tăi l-am aranjat afară. Îi scoatem să cînte afară, sub pom.

Dimuț face ochii mari. Fluierașii, se știe, sînt slăbiciunea lui. N-a înființat el echipa?

— Ce, mă? Pe geru' ăsta afară, sub pom? Imbolnăviți oamenii.

— Afară — se-ndreaptă Petete — adică le-am pregătît un decor special, cum ar fi un fel de livadă... Și decorurile astea, tot Oprina, deputatul, s-a zăbăuit să ni le aducă. A vorbit cu tovarășii de la Teatrul de Stat. Mi-a și spus: „Măi, cînd le-o vedea Dimuț o să-i crească înima!” Că parcă așa ceruși atunci, la ședință.

Adevărat! Visul lui: un decor pentru fluierași. Un decor cu pomi, cu dîmburi, cu cer...

— Aici, în fund — desenează aerian arătătorul lui Pică — ar veni dealurile, de aici începe livada...

În continuare, degetul lui Pică Petete așează acum fluierașii pe niște lădițe îmbrăcate în pînă și închipuind bolovani...

— Tovarășu' Pufu le face semn să înceapă și...

— Pufu? — sare ars Dimuț — ce vă veni cu Pufu? Altul mai bun n-ați găsit? Și taman acu' la concurs...

Petete își freacă încurcat o ureche.

— De ce? Ba e foarte bun... De altfel — continuă el examinînd cu interes o altă fotografie la minut — nici nu l-am pus definitiv. Numai acum, cît o ține concursul.

★

Pe ulița mare, trec acum, într-un suflet, Pică Petete și lunganul de Dimuț. Pică, săracul de el, abia suflă. Și mai cară și bicicleta cu el. Celălalt, de grăbit, nici scurta n-a apucat să și-o încheie. Mereu îi greșește nasturii.

La cămin, forțotă, uși deschise, repetiții, oameni cărînd decoruri, costume... Numai mline nu-i poimîne. În față, cîțiva copii povestesc titlul de duminică:

— Mă... tu ăsta! — se oprește încurcat, lîngă unul dintre ei, Dimuț. — Știi tu unde-i ferma de păsări?... Dar pe nevastă-mea, pe Frăsînica lui Tici, o știi, mă?

S-a oprit și Petete. Ascultă la una din ferestre. Dinăuntru răzbesc nedeslușite glasurile celor care repetă.

— Te duci și-i spui — îl dăscălește celălalt mai departe — să vină numai decît încoace, la cămin. Că eu am zis să vină, auziși mă? Așa să-i spui!

Și se uită întrebător la Pică („mai vrei ceva?” — adică).

Petete zîmbește. Și-i face semn băiatului să și vadă de joaca lui. Apoi lui Dimuț să se dea mai aproape, s-asculte... Printr-o fereastră întredeschisă se lămuresc din ce în ce mai clar glasurile celor dinăuntru. Și între ele... unul alît de cunoscut lui Dimuț, încît, auzindu-l, a încremenit. Este chiar glasul Frăsinei... Și se uită întrebător cînd la fereastră, cînd la Pică.

— Ce mai stai acu'? — o face pe miratul acesta. — De-ai-a te-am adus încoace? Vezi mai bine ce faci cu fluierașii tăi, cu Pufu.

Se trage să facă loc unei jumătăți de boschet, apoi:

— Uităi să-ți spun — face — înaintea să vin la tine, mă abătui și pe la ferma de păsări...

Bine a mai zis în seara aceea, nu știu care: „Dat naibii ăsta al lu' Petete!”

T. G. Șevcenko — Autoportret (Avalort, 1866).

Centenarul TARAS ȘEVČENKO

Batista

De-ați ști...

Așa-i fu voia domnului lăsată
Urgii să-ndure necăjita fată
Și slujnică printre străini să crească,
Pe un flăcău orfan să-l îndrăgească.
Din seară pînă-n ziuă, împreună
Ca porumbelii gingureau sub lună
Și ziua precistei doreau să vie
Să meargă la altar, la cununie.
Și a venit și ziua așteptată
Dar în Cighirin și-n Ucraina toată,
Năprasnic clopotele vuetară
Și pe flăcăi la oaste îi chemară.
Răsună clopotul cel mare, sună...
Pe cai flăcăii șaua să o pună
Și spada s-o ascută, că la nuntă
Petrecerea de sînge va fi cruntă.

Vine și-altă ceată,
Dar nimic, nefercîto,
Bun nu ți se-arată.
Căci se scurg, se scurg amare
Negrele compănii
Și-un sicriu în pinze roșii
Dus de căpetenii.
Și duc armele ce-n luptă
Le-a purtat cazacul
Și-i pe ele-acuma sînge
Năclăit ca macul.
Și-i duc sabia de aur,
Platoșa fărmată
Și în pas de-nmormintare
Trece neagra ceată
Cu copite sparte-i murgul
Și-i privirea tristă
Și acoperită șaua
Lui cu o batistă.

De-ați ști voi domnișori, de-ați ști
Cum oameni plîng în jalea grea
N-ați mai compune elegii
Pe domnul nu l-ați lăuda
Durerea-n ris nu ne-ați lua.
De ce vă pare că-i un rai
Căsuța răsărită-n crîng?
Acolo-am învățat să plîng
Și-nțtia lacrimă vărsai.
Și nu știu care chin cumplit
În ea să nu fi locuit
Cînd cu amaru-n casă stai
Cum oare-atunci să-i zici că-i rai?

Acolo-n marginea de sat
Pe malul iazului curat
Nu este raiul!

Maica mea

Cîntînd, acolo, mă-nfășa
Și-n crîngul verde, liniștit
Necazul mi l-a dăruit
În cîntec. Nu e rai. E iad
Robia care te supune.
Și brațele de trudă cad
Și n-ai răgaz de rugăciune.
În raiu-acela pe pămînt
De tînră intră-n mormînt
Sărmana mamă, iară tata
Muncind la boieresc din greu
Căzu, scăpînd din mîini lopata
Și blestemînd pe dumnezeu.
Și am rămas în lume noi,
Copiii lui — și mici și goi
Și-n lumea largă am plecat.
La școală eu am fost argat
Trudeau frății pe moșie
Pînă ce-i tunse-n cătănie
Iară surorile? Vai, vouă
Surori cu ochii plini de rouă
Voi roabe la boier trăiți
Tot roabe o să și muriți!

Mă prinde jalea, mă cutremur
Cînd mi-amintesc de-acele vremuri
Cînd faptele nelegiuite
Eu mă gîndesc că-s săvîrșite
Din voia tălăh din ceruri.
Robim în arșiță și geruri
Să crească holdele bogate
Din truda fraților arate
Cu lacrimile lor stropite,
Și după cite mi se pare
Tu, doamnă, stai cu nepăsare
Și unelțești cu cel bogat
Cum joc de noi mai mult să-ți bați
Căci uite: crîngu-i plin de floare
Iar sălcile plîngătoare
Stau înșirate lîngă iaz
Privind al apelor obraz
Spăllîndu-și crengile în unde
E raiul, zici? Dar ia răspunde
În raiul tău ce se petrece?
Un rob cu altul se întrece
În cinstea bunătății tale
Să-ți nalțe, poate, osanale?
Minciună mai presus de toate!
Căci faptele ți-s blestemate
Nu-ți cîntă osanale nime
E sînge doar. E-ntunecime
Și lacrimă. Nimic nu-i sfînt!
E pretutîndeni grea povara...
Ție doar hula și ocara
Mulțimilor de pe pămînt.

Orenburg 1850

În romînește de VICTOR TULBURE

Taras Grigorievici Șevcenko, marele poet al poporului ucrainean, s-a născut în anul 1814, sub acoperișul de paie al unei case umile. Părinții lui munceau ca robi pe moșia unui boier cu nume nemțesc și, ca atare, micul Taras a cunoscut viața de robie încă din prima clipă a venirii pe lume.

Copilăria și-a petrecut-o în satul natal din ținutul Zvenigorodului, sat cu căsuțe mici, pitite printre nesfîrșite livezi de vișini, în minunata stepă ucraineană, scaldată de apa Niprului de-a lungul cărui se înșiră pituri tînguitoare de sălcii.

Fermecătoarele locuri natale n-avea să le uite nicicînd în peregrinările lui de mai tîrziu, cum n-avea să uite nici faptul că în sinul minunatei naturi ucrainene prezența o-mului înrobît și suferind umilimțele contrastează cu frumusețea peisajului.

Șevcenko avea mare dragoste de carte și-și manifestase de mic aptitudinile de pictor înzestrat, dar situația lui socială nu-i îngăduia să-și cultive talentul. Abia la 24 de ani este eliberat din robie, datorită generozității pictorului Briulov care descoperă în el un autentic talent. Briulov l-a răscumpărat de la boier, din robie, la prețul de 2.500 de ruble, și l-a dus la Petersburg să învețe artele frumoase.

Aici, Șevcenko se devotează muncii artistice, dar icoana țării și poporului ucrainean îi trezește amărulce amintiri. Dorul de ai săi și dorința de a-i vedea eliberați de jug și nedreptate, îl fac să compună primele versuri, adevărate cîntece de dragoste față de cei asupriți. Mesajul pe care aceste versuri îl aduceau cititorilor era acela al ridicării la luptă pentru stăvilirea neomenoasei exploatare.

Cenzura nu putea privi cu ochi buni literatura înflăcăratului poet și, de aceea, Șevcenko este obligat de poliția și jandarmeria țaristă să îndure surghiunul și închisoarea. Timp de 10 ani marele poet și-l petrece în fortărețe, ca încarcerat sau simplu soldat într-un batalion de pedeapsă.

Amarul nu-l înconvoaie ci-l întărește credința că va veni o vreme cînd lanțurile teroarei vor fi rupte iar poporul, eliberat și stăpîn pe soarta lui, își va făuri o viață mai bună.

Opera lui Șevcenko a fost puternic influențată de scriitorii democrați revoluționari ruși din secolul XIX, față de care poetul nutrea o puternică dragoste.

„Istoria vieții mele, zice poetul, este o parte a istoriei patriei mele” și într-adevăr, în nici o clipă a scurtei și trudnice sale vieți, el n-a uitat că suprema lui datorie de artist este să slujească, prin opera sa, poporul.

Lanțurile robiei seculare au fost zdrobite de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, iar poetul Taras Șevcenko, care, murind acum un veac, la 10 martie 1861, spunea în testamentul său poetic și politic:

„Cu sînge de tirani mișei
Stropiți a voastră libertate!
Loviți cu ură-adîncă-n ei
Și rupeți lanțurile toate!
Iar cînd veți fi mai fericiți
În libera și noua lume,
Cu glasul blind să v-amintiți
De viața mea și de-al meu nume!”

este astăzi pomenit cu vorbe bune și calde de toate popoarele țărilor socialiste, de oamenii muncii din întreaga lume cărora le e scumpă amintirea tuturor minților luminate ce au luptat pentru binele și fericirea celor mulți.

V. T.

În duminica aceea
Goarne răsunară
De cu noapte-n cap flăcăii
Glorioși plecară.
Și pe fecioraș și-l duce
Lăcrimînd, vădana.
Sora fratele-și petrece
Și pe-orfan, sărmana.
Și, în zori, i-adapă calul —
Și îi dă merinde
Spada-n teacă-i potrivește,
Arma i-o întinde.
Și trei cîmpuri îl petrece
Suspînînd ierbinte.
Și-o batistă-i dăruiește
Ca s-o țină minte.

Batistuța înflorată
Noaptea cu mișală,
Pe o șa acoperi-vei
Căzăceasca fală!

Și s-a-tors de griji cuprinsă
Și căta în zare
Și-a prins straie să îmbrace
Noi, de sârbătoare
Cînd duminica se duse
Iarăși la colină
Așteptîndu-l de la oaste
Înapoi să vină.
Vine-o toamnă. Și-ncă una.
Alta iar se lasă.
Se întorc în Ucraina
Glorioșii-acasă.
Trece-o ceată și-ncă una,

Fortăreața Orsk — 1847
Nijnie-Novgorod — 1858
mar. 8.

T. G. Șevcenko — Pedepsa cu călușul (Tuș, 1856—1857).

T. G. Șevcenko — Darea birului (Tuș, 1843—1844)

ARISTICĂ BĂGHINĂ — Tr. Severin
În general, poeziile trimise de membrii cercului literar „Al. Vlahuță”, al cărui secretar sinteți, au o tematică actuală. Realizarea artistică nu se ridică însă totdeauna la nivelul acestei tematici. Mai toate poeziile, în ciuda cursivității versului, păcătuiesc fie prin lipsa de prospețime a imaginilor, fie prin exprimări confuze, forțate. Cum spunea Vlahuță însuși — „sînt încălțate de prea multe epitete și asta-i o slăbiciune. Epitetele sînt ca prietenii: bine-i cu trei, cu unu-i și mai bine...” Așa stau lucrurile, de pildă, și cu poezia lui Victor Rusu, intitulată „Partidului” din care izbutită este numai prima strofă:

Tot simt în piept odes cum se-mioară
A sufletului tînră vioară
Să tremure pe strunele ei line
Iubirea mea, părinte, pentru tine.

În schimb, poezia „Citește și dă-l mai departe” și-a câștigat pe de-antregul dreptul de a fi publicată. Va apărea în aprilie a.c.

CONSTANTIN PIRCĂLABU — Priborieni. Împărtășim bucuria dv de a vă fi văzut publicat în paginile „Albinei”. Acesta să vă fie un indemn spre noi

suocese. Deocamdată, mai aveți la noi culegerea folclorică „A lui Octombrie stea”, pe care o vom publica la timpul potrivit.

Faptul că tovarășii dv. de muncă, colectivității din Priborieni, citesc „Albina” cu plăcere și interes, este un indiciu că revista noastră răspunde în-

De vorbă despre proză și poezie

tr-o măsură oarecîndă cerințelor cititorilor de la sate. Ne-ați ajuta și în continuare arătîndu-ne ce le place mai mult cititorilor și ce fel de materiale ar prefera să găsească pe viitor în revistă.

ALECU MOCANU — București. Sinteți tînr și desigur că viața dv. este la fel de frumoasă ca a tuturor tinerilor cărora le sînt deschise toate porțile. De ce nu scrieți despre viața nouă de

astăzi? Oare puteți avea mai mulți sorți de izbîndă alegîndu-vă un subiect din trecut, chiar dintr-un trecut mai apropiat? Nicidecum. Mărturie ne stă povestirea dv. „Valea Rece”. Ați consemnat pășaniile de acum 16 ani ale unor adolescenți irresponsabili și moartea stupidă a unuia dintre ei. Cui poate folosi o asemenea „povestire”?

NELU BAROANA — Drăcșani. Regretăm, dar noile versuri sînt și mai slabe decît prima variantă. Sînt atît de plate și de prozaiice, încît n-au nimic de-a face cu poezia. Cităm spre convingere: „Pune mina unde e mai greu / Nu e grajd, saivan, unde o groapă (?) / Să nu faci harnic tot mereu / Cel puțin o groapă oit o șchioapă...”

Evident, așa nu merge. Celelalte versuri conțin și ele prea multe stîngăcii și locuri comune ca să oată fi publicate.

GEORGE BREAZU — Leordeni. Reținem spre publicare poeziile „Partidului” și „Ogorul nostru”, precum și culegerea folclorică „Codruțele, frățioare”. Celelalte nu.

VASILE ISPĂȘOIU — Tutana. Mai trimiteți.

Reluarea lucrărilor conferinței pentru încetarea experiențelor nucleare

La 21 martie au reînceput la Geneva lucrările Conferinței celor trei puteri — U.R.S.S., Statele Unite ale Americii și Marea Britanie — în problema interzicerii experiențelor nucleare. Acest eveniment este salutat cu bucurie de toate popoarele lumii, iubitoare de pace, care așteaptă ca la Geneva să se ia cât mai grabnic hotărâri pentru încetarea definitivă a experiențelor nucleare. Lucrul acesta ar face ca omenirea să nu mai fie amenințată permanent de izbucnirea unui război atomic și ar crea condiții favorabile pentru rezolvarea constructivă a problemei dezarmării generale și totale.

Conferința de la Geneva pentru încetarea experiențelor nucleare și-a început activitatea în octombrie 1958. În ciuda pronosticurilor pesimiste de atunci ale unor cercuri interesate în menținerea „războiului rece”, lucrările conferinței s-au desfășurat, în primul an, cu destul succes. S-a reușit ca atunci să se cadă de acord asupra preambulului și a 17 articole din acord. Opinia publică mondială a considerat aceasta ca un semn bun și aștepta ca într-un termen scurt să se încheie un acord pe baza căruia să înceteze experiențele nucleare care otrăvesc atmosfera pământului.

Aceste așteptări n-au fost însă satisfăcute. Tratatările care începuseră bine s-au întrerupt pe neașteptate. Ele au fost reluate ceva mai târziu și apoi, într-un an întreg de dezbateri, nu s-a reușit să se cadă de acord asupra nici unui nou articol. Puterile occidentale, S.U.A. și Marea Britanie, au ridicat tot felul de obstacole. Concesiile făcute de către Uniunea Sovietică nu au fost nici ele înțelese cum se cuvine.

După o serie de îndelungate dezbateri, conferința sovieto-american-engleză a fost din nou suspendată la 5 decembrie 1960. La acea dată rămăseseră în litigiu o serie de probleme. Printre acestea trebuie amintite: problema de-

tectării experiențelor subterane, moratoriul în experiențele subterane mici, componența personalului posturilor de control, numărul de inspectori care trebuie să verifice eventualele suspiciuni de nerespectare a tratatului, structura și funcționarea aparatului executiv al organizației de control.

Toate aceste probleme sînt pe deplin rezolvabile. Pentru aceasta se cere însă luciditate și bunăvoință. Uniunea Sovietică a venit mereu în cursul dezbaterilor precedente, în întimpinarea propunerilor puterilor occidentale. Acum este rîndul Statelor Unite ale Americii și Marii Britanii să dea dovadă de înțelegere. S-ar părea că în prezent există semne bune în această privință. Președintele S.U.A., J. Kennedy și alți reprezentanți ai cabinetului său, au făcut în ultimul timp o serie de declarații potrivit cărora noul guvern al S.U.A. ar avea intenția să aducă o contribuție reală la reglementarea rapidă a problemei încetării experiențelor nucleare. Nu trebuie pierdut însă din vedere nici faptul că în S.U.A. mai există încă forțe care se opun rezolvării constructive a problemei încetării acestor experiențe. Această stare de lucruri este relatată de o serie de ziare americane ca „New York Times”, care arăta recent că poziția Statelor Unite rămîne aceeași ca pe timpul guvernului Eisenhower. În același timp, ziarul american „Cristians Science Monitor” arăta și el că „adeptii reluării imediate a experiențelor nucleare sînt nemulțumiți de actualul moratoriu benevol” și că ei „vor încerca să influențeze asupra desfășurării tratatelor de la Geneva”.

Ar fi prematur să se facă de pe acum pronosticuri asupra rezultatului actualilor tratative de la Geneva. Poziția puterilor occidentale va deveni clară în următoarele zile. Este însă îmbucurător faptul că tratativele au reînceput. Opinia publică din toate țările așteaptă ca aceste tratative să fie încununate de succes, ceea ce ar avea o influență favorabilă asupra îmbunătățirii generale a situației internaționale.

Tancuri americane pentru rebelii din Laos.

Singura cale spre pace în Laos

După cum au anunțat agențiile de presă, Statele Unite au luat, cu câteva zile în urmă, hotărârea să sporească ajutorul militar acordat clicii de rebeli din Laos. Aceeași problemă, a ajutorării rebelilor laotieni, se află și în centrul activității tot mai febrile a pactului agresiv S.E.A.T.O. Cercurile politice și presa occidentală nu fac nici un secret din faptul că toate aceste pregătiri în vederea extinderii intervenției militare în treburile interne ale Laosului sînt o urmare a ultimelor evenimente din această țară, evenimente care neliniștesc profund Occidentul și au băgat de-a dreptul în sperieți căpeteniile rebelilor laotieni.

E vorba despre însemnatele succese militare dobândite de forțele patriotice din Laos. După ce au curățat de rebeli Valea Uckioarelor, regiune de o importanță strategică deosebită, forțele patriotice din Laos au deslănțuit, la începutul acestei luni, o ofensivă puternică, pe care o desfășoară cu succes. În cursul acestei ofensive a fost eliberat însemnatul nod rutier Sala Fukun, orașul Muong Kassy, localitățile Muong Ngam și Na Hok. În prezent forțele patriotice continuă să-i urmărească pe rebeli în retragere, ajungînd pînă în apropierea capitalei Vientiane, ocupată încă de rebeli.

„Am obținut succese — sublinia într-o recență cuvîntare, Suivanvong, președintele C. C. al partidului Neo Lao Haksat — pentru

că ne bucurăm de sprijinul inregulăi popor, pentru că întregul popor al țării noastre își dă bine seama de justețea țelurilor urmărite de forțele noastre care luptă cu eroism împotriva imperialiștilor americani și a complicilor lor”. Pentru realizarea acestor țeluri — menținerea independenței țării, a neutralității și păcii — s-au unit toate forțele patriotice din Laos. Tocmai de aceea rebelii, speriați de perspectiva de a fi înfrinți în luptă, au recurs (fără îndoială la ordinul primit de la stăpîniții lor) la o serie de manevre politice, în speranța de a provoca o sciziune în rîndurile forțelor patriotice. Astfel, în două rînduri, ei și-au trimis reprezentanții în capitala Cambodgiei, unde se afla primul ministru al guvernului laotian, Suvanna Fumma, pentru a încerca să semene neînțelegeri între guvernul său și partidul Neo Lao Haksat și să-l atragă de partea lor. Dar manevra n-a reușit și ca urmare, rebelii au anunțat fățiș că își pun speranțele într-o intervenție și mai susținută a puterilor occidentale.

Extinderea acestei intervenții face să crească și mai mult primejdia pe care o reprezintă îndeosebi pentru pacea și securitatea popoarelor din Asia de sud-est, focarul de război ce s-a creat în Laos. Iată de ce se impune de urgență ca acest focar să fie stins. Singura cale ce duce la soluționarea crizei din Laos, și ca urmare la asigurarea păcii în această regiune este convocarea unei conferințe internaționale, asemănătoare cu cea de la Geneva care, în vara anului 1954, a pus capăt îndelungatului război din Indochina.

Ideea convocării unei asemenea conferințe este puternic susținută de către reprezentanții tuturor forțelor patriotice din Laos. Primul ministru laotian, Suvanna Fumma, care de curînd și-a început călătoria într-o serie de țări din Asia și Africa a arătat că principala țel al călătoriei sale este de a convinge guvernele țărilor vizitate, de necesitatea convocării conferinței internaționale. De altfel guvernele Birmaniei și Indiei, primele țări vizitate de el, au și declarat că sînt de acord să participe la o asemenea conferință. Același lucru l-au declarat încă anterior guvernele U.R.S.S., R. P. Chineze, Cambodgiei, R. P. Polone, R. D. Vietnam.

Perspectiva extinderii amestecului imperialist în treburile interne ale Laosului, reclamă cît mai grabnică convocare a conferinței internaționale, menite să stingă focarul de război din această țară. Forțele iubitoare de pace vor ști, pînă la urmă, s-o impună.

S. ARDELEANU

Comandantul trupelor vest-germane cantonate în Franța este colonelul Philipp, fost ofițer hitle-rist care a luat parte în 1940 la ocuparea Franței

(Ziarele)

Schimbarea la față

(Desen de V. VASILIU)

NOTE POLITICE

Perspective întunecoase

Din discursul rostit nu de mult de ministrul Agriculturii din R.F.G., Schwartz, reese că și în viitor situația țăranilor vest-germani săraci și mijlocași va continua să se înrăutățească. Această perspectivă este cuprinsă în așa-numitul „plan verde” al guvernului și este camuflată sub denumirea de „schimbare a structurii agrare”.

„Modificarea structurii agrare” a avut ca urmare dispariția, în ultimii 11 ani, a unui număr de aproximativ 323.600 de gospodării agricole. În același timp, ministrul Schwartz a recunoscut că în cursul anului 1960 „situația

bănească a țăranilor s-a înrăutățit”. În timp ce în primele șase luni ale anului financiar 1960-1961 prețurile la produsele agricole au scăzut cu 9 la sută față de perioada corespunzătoare a anului precedent, indicele prețurilor la produsele industriale cumpărate de țărani a crescut cu aproximativ 3 la sută. Datoriile făcute de gospodăriile țărănești au sporit în anul trecut cu încă un miliard, atin-gînd uriașa sumă de 12 miliarde mărci, pentru care țărani sînt obligați să plătească anual, numai ca dobinzi, 663 milioane mărci.

Watkinson — da, poporul — ba!

Ministrul de război britanic, Watkinson, a devenit în ultimul timp extrem de darnic. Nu-i vorba desigur despre un dar făcut familiilor de salariați englezi care — în urma majo-

republicanii au jurat pe toate cele sfinte că-i vor sprijini pe fermieri să prospere, realitatea a fost cu totul alta. S-a ajuns astfel ca regiunile agricole din vestul mijlociu să fie denumite „centre ale regresului economic”. În ultimii cinci ani populația sătească din statele Tennessee, Kentucky, Alabama, Mississippi s-a redus cu 16 la sută. Numai în 1959 numărul fermelor americane rulate a fost de aproape 100.000. În prima jumătate a anului 1960 veniturile fermierilor au fost cu 23 la sută mai mici comparativ cu aceeași perioadă din 1959.

Ziarul „Alabama Times” relatează că „în statul nostru (e vorba de statul Alabama din S.U.A., n. r.), domnește acum groaza. Fermierii ruinați pleacă în exod. Dar unde oare își vor găsi ei un alt adăpost?” Că acesta este adevărul recunoștea și senatorul Harrison Williams: „Acum asistăm la o înrăutățire nemaipomenită a vieții la țară. Fermierii trec prin mari lipsuri. Ce vor face ei? Ce le va aduce ziua de mine?”

Că „șansele lor nu sînt bune” a recunoscut însuși noul președinte al S.U.A., John Kennedy. În mesajul despre situația țării, mesaj citit în fața Congresului american, J. Kennedy a relatat aspecte sumbre din viața agricultorilor din S.U.A. El a recunoscut că țărănul american este acum prins în cleștele crizei, ruina întinzîndu-se ca o pecingine asupra vetrelor fermierilor. Situația dezastruoasă a agriculturii americane a făcut și obiectul unui raport special înaintat lui John Kennedy de consilierii săi. Raportul precizează că reducerea veniturilor fermierilor, ruina lor și exodul spre orașe va continua, căci nu pot fi luate măsuri radicale pentru învierea situației economice a agricultorilor. „Ne putem aștepta la perpetuarea reducerii veniturilor nete al fermierilor în următorii 5 ani; ne putem aștepta ca regresul să-și întindă aripa-i distrugătoare asupra regiunilor noastre agricole” — se spune în raport.

Fermierii americani serutează cu neliniște viitorul, căci perspectivele se întrevăd întunecate pentru ei. Regimul capitalist nu rezervă oamenilor simpli, maselor muncitoare exploatate, decît mizerie și ruină.

P. TĂTARU

Nu. Domnul Watkinson nu o-bișnuiește să ofere astfel de daruri. Ceea ce oferă dînsul sînt baze militare în Anglia pentru trupele membrilor N.A.T.O. Și cum din voința Statelor Unite ale Americii și ob-lăduirea Angliei numărul acestor state este destul de mare, urmează ca și numărul bazelor militare străine pe teritoriul Angliei să fie la fel. Astfel de baze urmează să fie puse, în primul rînd, la dispoziția Germaniei occidentale.

Poporul englez se opune însă acestor planuri. În Wales, unde guvernul intenționează să acorde baze trupelor vest-germane, au avut loc puternice demonstrații de protest. Pe străzile orașului Rhondda, în comitatul Glamorganshire, sute de oameni au demonstrat cu placarde pe care scria: „Hiller s-a dus, dar generalii săi au rămas”, „Nu-i lăsați să ne împingă din nou într-un război”. Comitetul englez pentru apărarea păcii a editat o broșură intitulată „Spunem „NU” trupelor germane în Anglia” în care avertizează împotriva pericolului crescînd al militarismului vest-german.

Cîntece noi din popor

Cîntul meu, partidului

Pin' mai ieri la noi în țară
Viața noastră-a fost amară,
Ziua, noaptea, tot munceam
Și de greu nu mai scăpam.
Cît era ziua de vară,
De cu zori și pînă-n sară,
Trăgeam jugul ca o vită
Să-mi ciștig sare și pită,
Dar pită n-aveam pe masă
Și nici ștop de sare-n casă.
Frunză verde zmeurea
Mult mi-a fost viața de grea...
N-am avut parte de soare
Și nici zi de sărbătoare.
Frunzuliță alunică
Face-m-aș o păsărică
Și să cînt peste tarlale
Să răsune-n deal și vale
Pe aripa vîntului,
Cîntul meu partidului
Că gîm traiul fericit
Pe ogorul înfrățit
Și am viața însoțită
În Republica iubită.

Cules din satul Chitid, raionul
Hațeg, de ION MARINESCU

Voinici ca pe la noi nu-s

Cît îi soarele de sus
Voinici ca pe la noi nu-s ;
Sînt înalți și făcuți bine
De muncă nu li-e rușine
Știu seama ogoarelor
Și gîndul mindruțelor.
Știu seama-n gospodărie
Mindrele cum se mingie.
Primăvara-s la arat
La arat și semănat,
Iar vara la secerat
Și toamna la recoltat,
Dar nu lucră singurei
Că-s și fetele cu ei.
Împreună toți muncesc
La hore se veselesc
C-așa-i în gospodărie
Mult belșug și bucurie.

Cules din comuna Șelimbăr,
raionul Sibiu, de I. BRAGHEȘ

Bucuria mea e mare

Bucureșel de lăcrămioare
Bucuria mea e mare
Știu că n-o să les la cîmp
Cu plug ruginit și strîmb ;
Nici cu bol, nici cu văcuțe
Să tau brazde liniuțe.
Cu tractorul o să ar
Pe tarla fără hotar,
Iar colo la secerat
N-oi mai sta eu aplecat
C-o să lucre combina
Mai bine ca secerat.

Cules din comuna Boșorod, raionul
Hațeg, regiunea Hunedoara, de ION MARINESCU

Cîntă-ți, dragă, cîntecul

Ciocîrlie cu zbor lin
Ce te-nalți spre cer senin
Cîntă-ți, dragă, cîntecul
Că-mi bucură sufletul.
Ieri cînd la boier trudeam
Tu cîntai și noi plîngeam,
Azi cînd vremurile-s noi
Cînti și tu, cîntăm și noi.
Cerul nu mai e-norot,
Nu mai e azi jală-n'sat ;
Cîmpul e scaldat de soare
Viața ne-am făcut-o floare.
Și ne-aduce grîne stivă
Munca noastră-n colectivă.
Ciocîrlie zburătoare
Du-te și-n apus de soare
Departă peste hotare
Și-adevărul de la noi,
Tu să-l spui în viers viol.

Cules în Codlea, regiunea
Brașov, de I. BRAGHEȘ.

Mîndre-s horele la noi

Frunzuliță de trifoi
Mîndre-s horele la noi
Adun' roua zorilor
Florile iubirilor.
Adună floarea-nflorită
Tinerețea fericită.
Zi-i mai lăutare, zi-i
Și-om juca și-om chiui

Că ni-i drag azi a muncii
Și ni-i drag de a trăi.
Zi-i mai lăutare
Că-n țară e zi cu soare
Și-avem bucurie mare ;
Bucurie-adusă-n prag
De partidul nostru drag.

Cules de la Ion Biță, comuna
Șercăița, raionul Făgăraș,
de I. BRAGHEȘ

Bine-i în gospodărie

Strugurel crescut în vie,
Bine-i în gospodărie
Că muncim cu veselie
Și-am scăpat de sărăcie.
Colectiva noastră, vere
E-un bogat fagur de miere,
Noi, albine lucrătoare,
Facem fagurul mai mare.
Mulțumirea-i de-opotrivă
Cu belșugu-n colectivă,
Trece vîntul printre flori
Avem turme de miori,
Trece vîntul printre fagi
Avem mari cirezi de vaci,
Sîntem mindri, frate loane,
Cu venituri - milioane
Și ce mult ne bucurăm
Fond de bază că avem
Milioane peste cinci
Și nu ne oprim aici !

Cules din Codlea, regiunea
Brașov, de I. BRAGHEȘ

Mult îmi zicea iedera

Mult îmi zicea iedera
De ce nu-s vesel ca ea
Că eram îngălbenit
Și de greu tot cătrănit.

Că eram tot supărat
Și de greu împovărat.
Spusu-i-am că să mai tacă,
Pînă greul o să-mi treacă.
Spusu-i-am să mai aștepte,
Pînă vremea să se-ndrepte.

Și-ndreptatu-s-o lumea.
Măre, dragă-i viața,
Fără griji și supărare,
Fără greu și-ntunecare.

Iederă de m-ai vedea,
Amu iar m-ai întreba
De ce-s verde ca și tine
Și-s vesel și trăiesc bine.

Spune-ți-oi iederă, spune
Cum o duc eu azi pe lume.
De amar și de slujit,
Partidul ne-o mintuit,
Ș-am făcut gospodărie,
Ca mai bine să ne fie
Și muncim cu vole bună
Cu tot satul împreună.

Iederă, azi am de toate
Și lumină și bucate.
Casă mare, luminoasă
Și belșug în veci pe masă.

Cules din satul Dealu Mare,
raionul Lăpuș, de CHIRA VERA

La stîna lui Rus

Pe Paring în sus,
Spre coasta lui Rus,
Pe poteci bătrîne
Ce te duc la stîna
Întilnești în oale
Freamăt de izvoare,
Polene cu flori,
Turme de miori,
Baci trecînd de vale,
Doinînd din cavale...
Dar cea mai aleasă,
Poiana frumoasă
Li cea a lui Rus,
Pe Paring în sus :
Fagi o înconjoară
Ca pe-o grădinoară...
...Într-o zi cu soare
Trecea pe cărare
Un voinic frumos,
Înalt și spătos...
Văzînd acest plai,
Colțișor de rai,
Cum n-a mai văzut
Pe acest pămînt,
Ce s-a scotit
Și ce s-a gîndit ?
Să-nalțe pe el
Un frumos oastel,
Omu-aici să vină
S-odihnească-n tihnă...
Cel mindru ortac
Din corn a sunat
Și mulți meșteri mari
Mi l-a adunat...
Planuri au făcut,
Munca-au început,
Calfe și fierari,
Dulgheri și zidari...
...Veste-a prins să zboare
Prin văi și ponoare
Că-n Paring, departe,
Pașnica cetate
Ziduri își înalță

Spre culmea măreță...
Mulți s-au bucurat
Veste-au lăudat —
Oameni din uzine,
Minerii din mine,
C-au să vină mulți,
Aici, sus, pe munți,
La aer curat,
De flori aromat,
Lingă dulci izvoare
Veșnic curgătoare ;
Puteri noi vor face
Pe cînd s-or întoarce
Din nou în uzine
Sau funduri de mine...
Și cărbune mult
Din sin de pămînt
Peste plan or scoate
Fie ziuă, noapte ;
Viața să-nflorească-n
Republica noastră
Și-n lume să fie
Numai bucurie.

Cules de IRMIE STRAUȚ de
la Gaiță I. Nicolae, Petroșani

Țara mea, izvor de pace

Foicică din răstoace
Țara mea, izvor de pace,
Partidul cel bun și tare
Te înalță către soare.
Ți-a dat minunată soartă,

Și spre comunism te poartă.
El nu sapă-n cîmp tranșei
Numai holde cite vrei.
El n-aduce-n sat oară,
Ci numai stele de pară
Pripornite pe sub grindă,
Lumina să ne cuprîndă.
Țara mea, lui mult îi place,
Tu să fii izvor de pace !

Cules din comuna Alimpești,
raionul Novaci,
de ION SOCOL

Țipuritură *) din Oaș

Hai Marișcă să jucăm,
Că mălai nu cumpărăm
Și nici foame nu răbdăm,
Că am saci de griu în stivă
De cînd sînt în colectivă.

M-a făcut mama...

M-a făcut mama în sură
Ca să cînt frumos din gură,
M-a făcut mama în paie,
Să cînt la concurs în Baie**)
M-a făcut mama în casă
Să-mi fie mindra frumoasă,
M-a făcut măicuța mindru
Primu-n colectiv să intru
Și mai m-a făcut cu dor
Să-mi stea bine pe tractor
Ca să ar ogoarele
Să răstorn răzoarele.

Zisu-mi-a mindruța, dragă
Haj cu mine-ntr-o brigadă
C-om munci și om cînta
De viață ne-om bucura.

*) Strigătură.
**) Orașul Baia Mare.

Culese din Maramureș
de DUMITRU MUREȘAN

